

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 25 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 3.

15. februar 1941.

13. årgang.

Fra China.

Yüan Shih Hsien
Hopei N. China
Jan. 1. 1941.

Kjære Misjons-Røstens lesere!
Jesu dyre fred!

Selv Han alle dager nær vil være,
Han vil stå mig bi med råd og dåd,
Hver en dagsbekymring vil Han bære,
Han som vet for alle sorger råd.
Han bevarer alle sine kjære.
Denne omsorg tok Han helt på sig,
Som din dag er, skal din styrke være,
Dette løfte har han gitt til mig.

Hvor velsignet å få gå trøstig inn i det nye år i tillit til Ham vår mektige Frelser. Han vandrer på de stolte bølger og Han kan byde de å legge seg. Han gjorde vei for sitt folk i havet, og Han skal fremdeles bane vei for sine barn. Takk og lov!

Hvor herlig at vi har en åpen adgang like inn til Fadrens hjerte. Hans store elskende ømme hjerte, der banker varmt for den enkelte av Hans små her på jord.

Kan fortelle at alt er vel, skjønt undertiden vi får føle djevelens anslag.

I julen hadde vi to dagers ekstra møter med riktig mange folk. Vi hadde innbydt to kinesere å komme og hjelpe oss, deriblant Chu-Ko fra Pai Hsiang. Det var riktig åpent for dem å vitne og de var så glade for å være her, og de kjære troende frydet seg ved å sitte ned og høre.

Etter at vi hadde bestemt disse møter ble vi nesten grepen av angst på grunn av en viss ting, men bad så innerlig til Gud over saken, og Han vendte det så at det vi fryktet for kom slett ikke.

En annen ting var også at det var på den koldeste tiden og vi kunne ikke få kjøpt kull så vi kunne få

varme opp kangene, og fryktet for at det ville bli for kaldt for de som skulle overnatte. Vi hadde fått løfte om å kjøpe kull, men ble besvikne. Dog Herren visste råd. Han ga oss så deilig veir de dagene, at det var slett ikke kaldt.

Vi hadde også dekket disse kange med tørt gress og ovenpå gresset hadde vi lagt et slags teppe som er stampet sammen av getehår. Det var ingen som frøs, men alle så takknemlige og glade.

Det var heller ikke lite som skulle til mat til så mange og det for to dager, men det kom inn så rikelig og ble tilovers. Ja det var velsigelse over det hele, og alle gikk etter møtenes slutt glade til sine heim i landsbyene.

Vi er så takknemlige at vi kan ha møter og arbeide, skjønt ikke i den utstrekning som før. Her tynnes det veldig i misjonærenes rekker, da så mange får ordre fra sine regjeringer i heimlandet om å forlate dette land.

For vårt vedkommende er det vel ikke så farlig. Vi er nordboere og har vel ikke noe særlige interesser her. Vi misjonærer har jo intet å gjøre med landets indre anliggender, men bare forkynne frelsens herlige evangelium, og vi vil holde oss bare til det.

Hvor vi dog ville ønske at det ble åpnet opp for utsendelse. Inntil idag har vi ikke manglet noe, skjønt alt er uhyre dyrt.

Det verste er med brensel. Vi må ha kort og får bare for to dol. måneden, og da kun 55 pund for dol. av små hård kull.

Og så er vi mange her på stasjonen, men det blir ikke tatt hensyn til det. Dog priset være Herren, Han fører igjennom, så alt skal nok gå godt.

Tiden heretter blir kanskje trang, men når det blir for vanskelig, så løfter Jesus oss bort fra tåredalen og inn i frydesalen. Halleluja!

Her kunne jo være litt av hvert å skrive om, men det er jo ikke alt som man bør holde fram. Vi er takknemlige at vi har det så bra som vi har, og vi vil arbeide best vi kan.

Om vi får ha det noenlunde fredelig, så har vi tenkt å få avholde bibeluke i det kinesiske nyåret og på den måte komme mange svake i troen til hjelp.

Her er nemlig slik at annen lære sprer seg veldig i landsbyene, og søker å rive svake sjeler inn i sitt garn, så kjære venner vær med med oss i innerlig bønn, at de troende må få kraft til å stå fast og ikke bli lokket inn i forvillelse.

Alt tyder på at Jesus er nære, må vi derfor med brennende hjertes og glød på vår tunge søke å formane og stride for den tro som er overgitt de hellige.

Hermed de aller beste hilsener.

Eders i Mesterens tjeneste

Margrete Dorum. Hilma Karlson.

Til misjonsvennene.

Da det nå ser ut til at det skal bli mulig å få sendt ut misjonsmidler ber vi vennene å sende de beløp de har samlet inn til de kasserere det er bestemt for snarest mulig.

Samtidig må all kraft settes inn i misjonsarbeidet nå. Det har vært nokså stille i den senere tid, som rimelig er. Gud er trofast.

Livets store lekse er selvforglømmelse.

Der er ikke stort olje på en utilfrets og misfornøyet kristens lampe.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartallets slutt.

Mye stoff

må stå over på grunn av plass. Da vi ikke tør belaste trykningskontoen mere må det bli bare et 4 sidig nr. denne gang. Løssalgprisen er 15 øre. Neste nr. blir 8 sidig igjen — om vi lever og Gud gir anledning.

Det er kommet inn

riktig bra med midler hittil. Riktig flinke har dere vært. Hvis det fortsetter slik skal vi snart være «ovenpå» igjen. I fjor fikk vi et leit knekk på grunn av de vanskelige forhold vi alle hadde en tid. Nå er det omtrent i det gamle sporet igjen.

Flere nye abonnenter

kan vi hilse velkommen siden sist. Noen har sendt inn bestilling selv, men de fleste er tegnet av venner. Det lønner seg å forsøke å tegne nye abonnenter. Bare prøv.

Dessverre

må vi stanse flere som ikke har ordnet kontingenten på lang tid. Det er også vanskelig å sende bladet fritt til noen nå da alle utgifter må ned så langt som mulig.

Forbønn ønskes.

Kjære venner i Jesus.

Nåde og fred.

Vil bare sende eder noen ord og be om at I vil ta meg med innfor nådens trone, da jeg nå er på hospitalet. Har hatt en liten operasjon, men tror at Herren vil hjelpe meg så jeg snart må bli bra og komme ut, så jeg kan få være med til møter igjen. Hils alle vennene og vær hilset på det hjerteligste.

Gud er trofast.

Deres i nåden,

søster Kari Fjeld.

Hjelp trenges.

Som tidligere er nevnt her i Misjonsrøsten, har br. Trygve Lie, «Salen», Fr.stad, kall til Nordland som evangelist.

Han reiste fra Fr.stad med jernbanen søndag den 26. jan. 1941 til Trondheim og derfra videre med «Ryfylke» som på veien forliste.

Gud bevarte broderens liv og også hans Nordlandskall; men hans bagage samt bibler og instrumenter gikk tapt.

Broderen er fullt bestemt på så snart som mulig igjen å reise, han vil i mellomtiden besøke forsamlinger her sydpå.

Da han nå har mistet alle sine eiendeler og midler trenger han venners hjelp. Du som føler med broderen og ønsker å hjelpe ham til ny utreise. Innby ham til eders forsamling eller send hjelpen til forstander Arvid Bustgaard, «Salen», Fr.stad Ø.

Fra årsmøtet i Misjonshuset.

Lørdag den 18. januar holdt menigheten i Misjonshuset, Sarpsborg, årsmøte i forbindelse med kjærlighetsmåltid og brødsbrytelse. Det var møtt fram mange av vennene og en god ånd var rådende fra først til sist. To unge som nylig ble døpt sluttet seg til forsamlingen.

Etter et særlig ønske om å få en broder til å ofre seg helt for forsamlingen, ble br. G. Iversen foreslått. Han ble uttatt til foreløpig å ta seg av arbeidet på stedet med støtte av vennene. Heretter blir all korrespondanse ført gjennom ham.

Det ble foretatt valg på nye kasserer br. Skulstad frabad seg gjenvvalg og i hans sted valgtes Hansen-Skjulstad. For ungdomskassen ble Samuel Nilssen valgt istedet for Solie. Sekretær-istedet for undertegnede som i ti år har hatt hvervet, ble valgt br. Fredriksen.

Møtet ga foråvrig preg av god tro på framtiden.

Etter rikelig bevertning, holdtes brødsbrytelse. En salig stund om Herrens bord.

G. Iversen, adr.: postboks 52, Sarpsborg.

S. T.

Atter en ny arbeider.

Det er alltid noe friskt i å høre at nye vitner kommer ut på feltet og særlig da at ungdommen drar ut.

Denne gang er det br. Arnt Andersen fra Mandal. Han er jo svært godt kjent og da især på Sørlandet. Hans friske og brennende vitnesbyrd slår alltid godt an, og nå når han føler som sitt kall å reise ut med evangeliet, vil nok vennene på de forskjellige steder ta hjertelig imot ham.

Br. Andersen har vært en trofast barnarbeider og nedlagt meget arbeid i den retning.

Vi ønsker Guds rike velsignelse over hans virke.

Stefan Trøber.

Hilsen fra leserne.

Takk for bladet. Det er kjær å lese fra de forskjellige steder i vårt land og fra misjonsmarken om hvordan vennene har det. Sender hermed kontingent for 1940 og 1941.

Hilsen fra en søster.

Sender «Røsten» kontingenten. Jeg er meget glad for at «Røsten» kommer med sitt gode innhold og vil fremdeles holde bladet. Skal med det samme sende 3 nye abonnenter. Håper de får bladet fra 1. januar. Ønsker dere et godt nytt år å arbeide i. Vi er overlatt i Guds hånd. Der er det godt å hvile og han fører vår sak.

De beste hilsener fra

en søster i Herren.

Sender kontingenten for 1941 og takker for bladet som bærer et godt budskap. Herren velsigne arbeidet. Venlig hilsen.

Det er mange kalte.

Det er mange kalte men få utvalgte.
(Matt. 22, 14).

Ja Guds ord er et tveegget sverd, men vi har av nåde fått det tildelt for å ha noe å forsvare oss med. Jesus selv, Mesteren sa: Der står skrevet. De same ord har vi som har mottatt Ham som vår Herre og Frelser, fått oss tildelt, og la oss være ærlige og tro husholdere og tjenere. Jeg har hørt folk si, at det er urettferdig at ikke alle er utvalgte. Men tro er vårt seierstegn, og ved tro alene er vi frelste av bare nåde. Den som har tatt imot Jesus, må vel være utvalgt. Ja, ifølge løftene er vi et hellig folk, et kongelig presteskap. I ap.gj. 10,41 står det: «Ikke for hele folket, men for de vitner som forut var valgt av Gud, for oss, vi som åt og drakk sammen med Ham etter at Han var oppstanden fra de døde.» Følgelig må vi ha kjenskap til hva denne Jesus gjorde for oss til korsets død., graven og oppstandelsen fra de døde. — Og denne vår hellige tro er vel ren? Ja, den har rensset vår syndige sjel så den ble hvitere enn snø. Haleluja! Men er det noen kalte som vil undra seg sitt kall? Alle har nemlig rettighet i Jesus til denne vei, og det står skrevet: «Jesus sa: Sannelig sier jeg dere det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller aker for min skyld, og for evangeliets skyld, uten at han skal få hundre fold igjen, nå her i tiden hus og brødre og søstre og mødre og barn og aker under forfølgelser, og i den kommende verden evig liv. Haleluja! Og videre der står der skrevet: «Uten at noen tar sitt kors opp og følger meg, er de meg ikke verdig.» Vi må derfor bort fra det som vil nekte å bære Hans kors, kjødets. (Mark. 12—24). Vi kan ikke tjene to herrer. Jeg mener at vi skal arbeide for Guds sak med glede. Det er en naturlig frukt, å omsette våre liv og ikke å bli åndelig fete (ha vanskelig å bevege seg når Herren taler) å stoppe i seg selv av åndelig mat uten å ha noe å gi til trette verdensvandrere. Jesus sier at et glass kaldt vann skal bli belønnet.

Vi har fått et testamente og Den

Fra bibeluken i Rossfjord.

Nyttårsaften var en flokk ungdom fra distriktene rundt om samlet til et bibelkursus i bedehuset «Eben-Eser» i Rossfjordstraumen. Det ble et tolv dagers samvær om Guds ord.

Jeg nådde dessverre ikke fram før lørdag etter nyttår, da hurtigruten var veldig forsinket. Den brukte hele tre og et halvt døgn mere enn den i alminnelighet gjør når den er i rute. Da jeg endelig nådde fram var møtene i full gang.

Jeg begynte først å reise heime fra med hesteskys, deretter med båt, så tok jeg hurtigruten, så et stykke tilfots og så endelig med sparkstøtting i et forrykende vær. Jeg må si at det er en av de verste turer jeg har hatt. Av og til satte jeg meg ned for å hvile, men da jeg ikke hadde sovet på to døgn ble jeg trett og slapp og holdt på å sovne når jeg satte meg ned. Det ville jo vært min sikre død i et slikt vær og frost. Tilslutt ble jeg så trett at jeg satte meg for å hvile og sovnet. Men Herren sendte en flokk småfugler forbi meg og jeg våknet ved disse småfuglers sang. Heren er forunderlig. Jeg ønsket mange ganger at jeg var heime hos Herren, men han hadde bruk for meg enda en tid.

Når dette skrives ligger bibelkurset bak. Det var vidunderlig å høre vitnesbyrd fra både unge og eldre. Særlig var avslutningen vidunderlig. Mange budskap fra Herren kom i tunger og tydning. Blant annet at Herren kommer snart og istandsetter sin brud til å møte ham i skyen.

Nå er vi atter på feltet og kan se tilbake på disse herlige dager. Må Gud signe dere alle som var med til

Hellige ånd i våre hjerter til pant på evig liv. En innbydelse til den hellige nattverd har vi også fått, men har vi mottatt den? Hvis ikke, er vi bare kommet til kallet. Vil noen bli utvalgt må denne ville ta imot, forstå og tro evangeliet. Og gjør vi det, kan vi isannhet innta det hellige måltid i og med at vi eter av brødet og drikker av kalken til et vitnesbyrd om Jesus.

Enhver prøve seg selv, så ete han av brødet og så drikke han av kalken. I Jesu navn. Amen!

Oivind Pedersen,
Møllergt. 38, Oslo.

å vandre varlig blant en vrang og vanartet slekt for hvem vi skal vise oss som lys. Det ser ut til at Rossfjordstraumen mere og mere blir et knutepunkt for den frie evangeliske virksomhet. Måtte Gud gi midler så vennene kunne få satt «Eben-Eser» i god stand.

Venner! Nå er tiden inne for Nord-Norge. I dag gjelder det å stå sammen og ta et tak. Derfor: Er du minnet av Gud om å be, så be — og er du minnet om å gi din gave — stor eller liten — så gi. Det kommer vel med; det skal være visst. Det som er gjort har ført oss dit vi er idag. Nå er tiden kommet til å «sette alt i rett skikk» også her nord. Nå tar vi «skippertaket» og fører den evangeliske båt med Jesus ombord igjennom brenninger og inn i havn, også her nord.

Bror og søster, er du med?

Atter viste vennene i Straumen sin gjestfrihet. Hjertelig takk skal dere alle ha. Uten det hadde vi ikke klart det. Så en hjertelig takk til bror og søster Sollie som enda en gang ga oss fem stykker som bodde der et godt opphold. Vi forstod så godt at meget skulle til i disse tider, men kjære bror, din tro rokkes ikke og du blir ikke skuffet. Når vi gikk tilbords hørte vi alltid den venlige innbydelse: «Nå må englene mine komme tilbords.» Vi forsøkte å protestere, men han møtte oss med disse ord: «Det står jo skrevet: Den som tar imot dere skal vite at han har hatt engler til gjester.» Takk alle på Solheim for hva dere gjorde for oss.

Fra bibeluken gikk vi ut to og to til stedene rundt om der. Hvor vi har kommet har dørene stått oppe for oss og den første sjel er vunnet for Herren. Gud være takk! Jeg har en ung bror med meg denne gang. Han er en av mine barn fra Ytre Senja.

Vi er nå hos en liten venneflokk på et sted som kalles Josefvannet og søndag skal vi åpne en søndagsskole her. Det er en god liten flokk her som kjemper mot mørkets makter for å spre lyset slik at alt som er skjult i mørket må bli åpenbart. Be for møtene. Be for meg og Harry.

Hjertelig hilsen fra deres i striden kjempende bror.

Karl M. Olsen Risvik.

Jesu predikerbefaling.

Dersom noen taler i menigheten, han taler som Guds ord. 1. Pet. 4, 11. Apostelen skriver i sin hilsen til de kristne brødre av Israels 12 stammer, som var spredt omkring og formaner dem til bønn og tro, som å akte sin kristendom som sitt dyreste gode — for det er fra Gud all god gave kommer. Likeledes er det ham som har gitt sin rike nåde til gjenfødelse. Derfor lat det bli flid blant eder, så de mottar ordet og gjør etter det og forblir i en ren og ubesmittet Gudsdyrkelse. Samtidig atvarer apostelen med mange lærere, idet I vet at vi skal få tyngre dom. Predikergjerningen er innbefattet Guds sønn, Jesu Kristi befaling, som er den bibelske og apostoliske predikerbefaling, noen annen predikerbefaling, kjenner ikke skriftene til. Hør hva Jesus sier. Du sier: Jeg vet det! Hvorfor ikke predike det da? Du har ansvar for hva som er deg betrodd. Du skal også gjøre regskap for det. Husk det! Det er ikke noe annet evangelium, heller ikke noen annen predikerbefaling gitt enn nettopp denne: Hør! Jesus trådte fram og talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jorden. Gå derfor ut i all verden og gjør alle folkeslag til disipler, idet de døper Dem i Faderens, Sønnens og den Helligånds navn.

Ja, sier du som er forbeholden i så henseende — her står det jo uttrykkelig at Jesus sier gå ut i verden og gjør alle folkeslag til disipler, idet de døper dem osv., men i denne forbindelse skal vi lese om den samme predikerbefaling i Mark. 16, 15. Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapning. — Den som tror og blir døpt skal bli frelst, osv. —

Etter fleres tolkning av disse bibelsteder, kan det bli tilløp for tenkende muligheter, for den forståelsen og oppfatningen. Har Jesus gitt forskjellige predikerbefalinger? Den ene at man skal gjøre alle folkeslag til disipler — idet man døper dem osv. Matt. 29, 19. Den annen oppfatning blir da denne, at den som tror skal døpes. For det står: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapning. Den som tror og blir døpt skal bli frelst. Mark.

16, 15—16. Disse tre evangelisters vitnesbyrd er en gjentagelse av Jesu egne ord, som alle er inklusive i predikerbefalingen, og på den måten uatskillelig. — Det er nettopp i hans navn omvendelse og syndernes forlatelse skal forkynnes for alle folkeslag. Luk. 24, 47. Troen er en konsekvens av forkynnelsen, og forkynnelsen skjer ved Kristi ord. Rom. 10, 17. Når det heter: Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, selvfølgelig ved å forkynne evangeliet til omvendelse til syndernes forlatelse ved hans navn, Apgj. 2, 38, og på den måten bli disipler. Det er ikke alle folkeslag som skal døpes, men det er disiplen, eller med andre ord, den som er kommet til troen og på den måten blit et Guds barn. Det er kun disse som er berettiget dåpsvannet. Det er ikke alle folkeslag i denne forbindelse som skal læres, men det er disiplene som skal læres til å holde alt det Jesus har befalt. Som avslutningsord sier Jesus: Og se jeg er med eder alle dager inntil verdens ende. Hvem gjaldt dette løfte? Jo, alle de folkeslag som hørte, trodde og hadde omvendt seg til Herren. Merk fortidsformen for samme betingelser og de samme herlige løfter er nemlig for alle av alle folkeslag, som hører, tror og omvender seg til Herren, og lar seg døpe i Jesu Kristi navn til syndernes forlatelse, så skal I få den Helligånds gave, for løftene hører eder til. Apgj. 2, 38—39. De av alle folkeslag som omvender seg og tror, de etterkommer læren idet de trolig holder fast ved apostlenes lære og ved samfunnet og brødbrytelsen og bønnene. Bibelen gir oss ingen som helst rett til å proklamere flere enn en dåp.

Apostelen Paulus skriver i sitt brev til Efeserne således: En herre, en tro, en dåp osv. Efes. 4, 5. Bibelen taler ikke om barnedåp eller voksen dåp, men hva lærer den oss? Jo, hør! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. —

Altså det logiske navn er vel berettiget «den troendes dåp», som er den bibelske dåp. Vi vil vel bøye oss alle for bibelens hellige autoritet i så henseende, ikke sant? Vi sier amen. Dåpsspørsmålet er ikke

en bisak, men en hovedsak som alle bør bli oppmerksom på. Skynd deg og få den sak i orden — Jesus kommer snart.

Evangelist Arthur M. Jensen.

Fra Jens Fjeld's misjonsfelt.

Kjære venner i Kristus Jesus.

Nåde og fred!

«Bli i ham, forat vi, når han åpenbares, kan ha frimodighet og ikke bli til skamme for ham ved hans komme.» (1. Johs. 2, 28).

Hjertelig takk for kr. 65.00 som er blidt sendt til misjonen fra dere i Misjonshuset. Det var riktig gildt for oss å se at Gud styrker dere til gjerningen, og vi ønsker dere alle et av Herren velsignet nytt år med glede og velsignelse fra Gud i all deres gjerning.

Godt å regne med Guds trofasthet også i de kommende dager, og grunnvollen står fremdeles fast, og innseglet er uforandret: «Herren kjenner sine.»

Det vil sikkert også glede dere å høre at vi har fått brev fra Pai Hsiang Hsien, hvor de forteller at de lever alle vel, og tross tidernes vanskelighet, ser Guds nåde åpenbaret, så noen overgir seg til Gud.

Det ble ti troende kinesere døpt i sommer på stasjonen og i en landsby hvor de har regelmessige møter ble også ti døpt i september, så vi priser Gud for evangeliets herlige budskap som lyder for folket der ute selv under vanskeligheter på mange forskjellige måter.

La oss fremdeles huske dem i våre bønner, og bringe dem den hjelp som er mulig under de forhold som også vårt land er kommet opp i.

Personlig lever vi begge vel, og er heime, da møteforbud fremdeles råder på mange steder og over hele dette fylke med unntagelse av Oslo. Og dette ved siden av de ordinære ting gjør jo sitt til at det ikke er så godt for virksomhetene. Men Herrens trofasthet er fra dag til dag, så det er saligt å bo i hans hus, og få være med i lovsangen til vår dyrebare frelser Jesus Kristus.

Håper alle lever vel i Sarpsborg og vær så hilset på det hjerteligste fra oss begge. Rom. 8, 33—39.

Eders

Jens Fjeld.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.

M

Nummer 4.

Mis

Kjære misj

Guds o

— «Godt n

— «Herre

— Hvilken

Jesus dette e
eller går inn
rens hilsen:

Når vi ska
ledelse i dette
så vil vi si:

Trofasthet!

Guds ledelse
glede. David
ren! — Så sl
hjerte begjær
vi mere begjær
ge arbeid gån
som heime, j
går fram.

Vi ønsker
sangeren: «

ner vei i mor

Sjele som

— er komme

vei. — Jesus

vet meg til å

skap for de

sendt meg t

har et sonde

de fangne —

ne, til å utro

Gud!

Ære være

Dette er

Jesus før h

følger vi et

legger ferdig

jord.

Det er go

China, at og

besøkt oss

het. — «Sto

og vi ble gla

sen til dere

Gled eder